

Bemærkninger til lovforslaget

Oprindelig blev hvervet som kommunalbestyrelsesmedlem betragtet som et ulønnet æreshverv. Fra 1950 blev der indført hjemmel til at yde diæter. Reglerne blev i de følgende år ændret flere gange, men det grundlæggende princip forblev uantastet – nemlig, at diæter var en slags erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Dette princip blev forladt i 1979, hvor det blev bestemt, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ydes ved siden af diæterne. Diæterne gik herefter over til at være en form for begrænset lønordning for deltagelse i møder.

I 1980 blev der indført en ordning med faste vederlag til alle kommunalbestyrelsesmedlemmer ud over diæterne. Efter denne ordning kan kommunalbestyrelsesmedlemmer vælge at få erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i stedet for vederlaget. Foruden diæter og vederlag/erstatning for tabt arbejdsfortjeneste kan kommunalbestyrelsesmedlemmer oppebære befordringsgodtgørelse samt godtgørelse for fravær fra hjemstedet i forbindelse med varetagelse af kommunale hverv.

Ud over disse ordninger findes der særlige regler om økonomiske ydelser til borgmestre, rådmænd, viceborgmestre, udvalgsformænd og andre personer, som varetager kommunale hverv. I øvrigt gælder der specielle regler for magistratskommuner og for Københavns kommune.

Den nugældende økonomiske ordning stiller kommunalbestyrelsesmedlemmer, der f.eks. oppebærer arbejdsløshedsunderstøttelse, sygedagpenge, pension eller kontanthjælp efter bistandsloven, ringere end andre kommunalbestyrelsesmedlemmer. I betænkning nr. 1027 fra 1984 fra det af indenrigsministeren den 15. april 1983 nedsatte udvalg om diæter og vederlag er problemet vedrørende forholdet mellem dagpengereglerne i arbejdsløshedsforsikringslovgivningen og de økonomiske ydelser, der oppebæres af kommunalbestyrelsesmedlemmer, behandlet. Det fremgår heraf, at vederlag eller erstatning for tabt arbejdsfortjeneste

medfører fradrag i dagpengene for ledige kommunalbestyrelsesmedlemmer. Det er i den forbindelse uden betydning, om hvervet udføres i eller uden for formel arbejdstid. Diæter til kommunalbestyrelsesmedlemmer medfører ikke i sig selv fradrag.

Udvalget konkluderer, at det ikke er ganske rimeligt, at ledige kommunalbestyrelsesmedlemmer efter de gældende regler må tåle fradrag i dagpengene på grund af modtagelse af vederlag som kommunalbestyrelsesmedlem, og at det er ønskeligt, at spørgsmålet afklares, et synspunkt, som forslagsstillerne helt deler, selv om vi nok ville have udtrykt det noget stærkere.

Der findes ikke en lignende gennemgang af problemerne for kommunalbestyrelsesmedlemmer, der modtager social pension, kontanthjælp efter bistandsloven og lignende, men så vidt forslagsstillerne er orienteret, får kontanthjælpsmodtagere fratrukket diæter, vederlag m.v. fuldt ud i kontanthjælpen, idet der formodentlig kun foretages en delvis reduktion, hvis den pågældende har omkostninger forbundet med udøvelsen af hvervet.

Også for pensionister medfører et hverv som f.eks. kommunalbestyrelsesmedlem forskellige former for fradrag i de offentlige ydelser, de pågældende modtager.

Konsekvensen er efter forslagsstillerne opfattelse en urimelig forskelsbehandling mellem de kommunalbestyrelsesmedlemmer, der modtager de nævnte offentlige ydelser, og de øvrige kommunalbestyrelsesmedlemmer, der ofte har en økonomisk fordel af medlemskabet. Denne forskelsbehandling tilsigter lovforslaget at ophæve. Det bemærkes i øvrigt, at lovforslaget også omfatter kommunale hverv, som udføres af andre end kommunalbestyrelsesmedlemmer.

Forslagsstillerne har overvejet, om den foreslåede ændring skulle indarbejdes i de respektive love, men har fundet det mest hensigtsmæssigt blot at ændre de kommunale styrelseslove, fordi det er en relativt lille præcist afgrænset gruppe, der vil få gavn af lovforslagets gennemførelse.